

A HOLLÓ

105 SZ. ÖCSCS.
HUNYADI MÁTYÁS MUNKAKÖZÖSSÉG
HUNGARIAN SCOUTS ALUMNI ASSOCIATION
Homepage: <http://www.hungarianhistory.com>



Ha nem születtem volna is magyarnak
E néphez állanék ezennel én

Mert elhagyott, mert a legelhagyottabb
Minden népek között a föld kerekén

70 sz.

2014 október 1

KETTŐS MÉRCE A SZABADSÁG TÉREN

A baloldali pártok által rendezett szabadságtéri tüntetések beteges hisztériája juttatja eszembe, hogy a szovjet fronton, Szibéria hómezőin és a gulágban elpusztult katonáinknak és munkaszolgálatosainknak is kell állítani egy méltóan hatalmas emlékművet.

Ugyanis, ha a kormány nem küldi ki először a gyors hadtestet, majd a 2. hadsereget, Hitler még 1941 őszén megszállta volna az országot. Hiszen a következő évben indítandó támadáshoz minden katonára szüksége volt. Ha nem szépszerével, akkor erőszakkal, azonnali megszállással és egy quisling kormány ránk kényszerítésével vitte volna el katonáinkat. **A támadásban való részvételünknek köszönhető a megszállás három évvel való elhalasztása**

Ha akkor a Horthy kormányzat megtagadja a második hadsereg kiküldését, a megszállás elkerülhetetlen lett volna. Ezen még vitatkozni sem lehet a tények tudatában. Az pedig a magyar zsidóság és cigányság teljes megsemmisítését jelentette volna.

Katonáink és a munkaszolgálatosaink nem önként vonultak ki a frontra! Ha a behívónak nem tesznek eleget, rendkívül súlyos büntetést kaptak volna, mint háború esetén, a világ összes hadseregében szokás. Tehát nem lehet őket "fasisztának vagy nácinak" nevezni. Pontosan olyan szenvedő alanyai voltak a borzalmak háborújának, mint bármilyen más áldozat, de még tetejében hóban, fagyban, óriási hőségben, porban, feneketlen sárban, embertelen körülmények között, halálnak, csonkításnak, kitéve hónapokig, évekig kellett szenvedniök halálukig.

NAGYAPÁINK, APÁINK,

nem érdemelnének meg egy illő emlékművet?

Adjunk hangot jogos és méltányos követelésünknek! Ne tűrjük egy törpe kisebbség törvényes kormányunkra nehezedő terrorját!

A SZERKESZTŐ ÍRJA

1/ Ha valakinek van Email címe, kérjük adja meg. Szívesen kiküldjük a Hollót abban a formában is. Úgy sokkal gyorsabb és könnyen terjeszthető. Ezenkívül több cikkem van, amelyek otthoni médiában is megjelennek, de egyrészt nem illenek a Hollóba vagy terjedelmesek.

2/ Sokan írnak pár sort vagy levelet, amelyben igen megható módon fejezik ki támogatásukat és kívánnak sok jót a Hollóban olvasottak után. Sokszor homályosodik el a szemem, a szívből jövő szavak, gondolatok olvasásával. Sajnos nincs időm egyenként válaszolni, ezen a módon köszönöm meg kedves leveleiket és jókívánságaikat. Az elmúlt hónapokban e barátainktól kaptam szívderítő sorokat, amelyek erőt adnak további munkámhoz: Kerkay Emese - László, Knausz Imre –Mária, Simó Lajos, Várady Éva, Némedy Éva, Simon Zoltán és még sokan. Mások pedig kivágott cikkeket, értékes információkat küldenek. Dr. Magyar Sándor, Dr. Kontur László, Eszes Mátyás, debreceni Bíró Zoltán.

3/ Ebben a számban – kivételesen – egy hosszú cikk olvasható. Címe: „Bűnös nemzet?”. Úgy vélem, erre igen nagy szükség van, mert a „rendszer váltás” óta még ma is az állítólagos bűneinkről van szó. Nap, mint nap hamut szórnak a fejükre politikusaink, kárhoztatják eleinket, napszámban kérik a bocsánatot, elévülhetetlen bűneink miatt. Sajnos a mai jobbközép kormány tagjai és minden rendű-rangú politikusaink ahhoz a fiatalabb generációhoz tartoznak, akik még a kommunista időkben tanulták a hamisított magyar történelmet. Ők még nem tudják, hogy minél jobban megalázzák magukat, minél több bűn miatt kompenzálnak, annál nagyobbakat rúgnak belénk.

Ha akad egy-egy bátrabb fiatalabb történész, aki ki meri mondani az igazságot, azonnali általános támadásban van része a ballib részéről. Jó példa erre Dr. Szakály Sándor, aki állandó pergőtűz alatt végzi értékes munkáját. Orbánéknak becsületére legyen mondván, kiállnak mellette és mind magasabb pozícióba helyezik.

4/ **Skócia marad!** Ez talán nekünk is jó, mert segítheti eloszlatni az elszakadási félelmet a román, szlovák és szerb „testvérek” köreiben. Most kell teljes erőbevetéssel harcot indítani a területi autonómiák ügyében. Ezt nemzetközi összefogással kell tenni (székely, katalán, baszk, lengyel, morva, stb). Nekünk egy kisebbségi tájékoztató füzetet kell kiadnunk és terjesztenünk. Igérem:

Elkészítjük és szétküldjük az illetékeseknek!!

Bűnös nemzet?

Még ma, a XXI. században is ott lebeg a fejünk fölött a bűnös nemzet alaptalan vádja... Nem is csoda, hiszen a mai egyetemi tanárok jó része a moszkovita Andics Erzsébet, Révai József, és Molnár Erik garázdálkodása idején szívták magukba a burkolt, vagy nyílt magyargyűlöletet. Sokuknak még ma sem jutott eszébe, hogy tüzetesebben kutasson a hiteles magyar történelmi múlt – lett légyen szó akár a közelmúltról – felderítése érdekében. Ha beütjük az Internet keresőbe ezt a két szót, számos pro és contra cikk ugrik elő.

Az akkori történészek legnagyobb része elhallgatta a témát, vagy vonalasan tört pálcát az egész nemzet fölött. Minden rossz és bűnös volt, amit csináltunk. A magyar történelmet egyszerűen kivették az európai környezetből. Történelem könyveinket olvasgatván az a kényszerképzetünk támad, hogy Magyarország a Mars bolygó egyik kiszáradt tengerének a szigetén található. Ha mégis kapcsolódunk Európához, az csak kárunkra van, mert mindenki jobb, szebb és tisztességesebb volt nálunk. Szerintük!

Nos, mi is az igazság:

A németek által megszállt Európában, – kivétel nélkül minden állam együttműködött velük. A németek szolgálatába lépett norvég miniszterelnökről (Vidkun Quisling) nevezték el a kollaboráló államférfiakat quislingnek A Gestapo besúgó rendszere nagyszerűen működött Athentól Narvikig. A zsidókat minden állam nagy lelkesedéssel szolgáltatta ki a németeknek.

Az antiszemizmus nem volt magyar találmány. Nehéz elhinni, de Roosevelttel amerikai elnök sem lelkesedett értük. Joseph E. Persico, ismert amerikai történész-író a „Roosevelt titkos háborúja” (Roosevelt's Secret War, Random House Trade Paperbacks/New York 2002, ISBN 0-375-76126-8) című könyvben eddig jórészt ismeretlen tényeket közöl. Szemelvények:

1. 218. oldal A St. Louis. Hamburg. Amerika hajón 1939 májusában menekülő 930 zsidót nem engedték partra szállni az USA kikötőiben, de Kubában, Kanadában sem. A Rooseveltnek írott távirat válasz nélkül maradt. Vissza kellett térniük Európába, ahol sokan a holocaust áldozatai lettek.
2. 218 oldal FDR ajánlotta Morgenthaunak: talán Kamerunban kellene letelepíteni a zsidókat. Ott csodálatos sík felvidék

és fű (!) van. Az egész országot felfedezték, felkutatták készen (van a telepítésre)

3. 219-220 oldal. Észak Afrika megszállása után Rabatban a francia pk. tábornoknak az alanti kijelentést tette: A hivatásokban (orvosi, ügyvédi) pályán működő zsidók számát vissza kellene szorítani a lakossághoz viszonyított százalékukra. Ez a terv megelőzné a német problémát, ahol a zsidóság a népességnek csak néhány százalékát teszi ki, de az orvosok, ügyvédek, tanárok és professzoroknak közel fele volt zsidó... Mondotta Rooseveltnak.

Ezek elképesztő tények, nem illik bele a nyugati világról alkotott álmoképünkbe. Ehhez képest a mi „numerus claususunk” és a II. zsidótörvényünk gyerekjátéknak tűnik.

Ebben a könyvben a hírhedt Morgenthau tervet is ledorongolják FDR mellett mások is. „Ennek a tervnek a publikálása tíz új német hadosztály erejével egyenlő” mondotta az elnök.

Azt viszont már nem ismerte el, hogy a Casablancában meghirdetett „feltétel nélküli megadás” elve oktanul meghosszabbította a háborút, sok millió ember halálát és mérhetetlen anyagi pusztulást okozta, köztük angol és amerikai katona halálát is.

Eisenhower mondta ezzel kapcsolatban: (Persico, 235. oldal): „Ha választani kell a bitófa és húsz bajonett megrohanása között, inkább a húsz bajonettet kell választani.”

Ezt csak azért kell említeni, hogy a magyar vezetés dilemmáját érzékelhessük valamelyest. Akkoriban – amerikai közmondást idézve, választhattunk két rossz között. Ami természetesen nem mentheti a nyilas borzalmakat.

Ami a szomszéd „győztes” államok „dicső” tetteit illeti, nem árt sorra venni azokat sem.

Szlovákia: Tiso páter vezetésével lelkes szervilitással vették át a német ideológiát. Minden elszállított zsidó után 500 DM-et fizettek a németeknek. A németeknek engedélyt adtak utjaik és vasútvonalaik használatára a lengyel háború idején. (Ezt mi megtagadtuk, Hitler legnagyobb dühére.) A németekkel együtt, – pár nappal később – támadták meg a Szovjetuniót.

Románia: A zsidóirtást a Vasgárda kezdte, majd a román hadsereg folytatta. Bizonyítottan, 250-400 000 zsidót öltek meg, borzalmas körülmények között. Mindezt a legcsekélyebb német ösztönzés és segítség nélkül. (A németek csak később kapcsolódtak be a romániai zsidóirtásba.) Ezt következetesen tagadták 2004-ig, amikor a zsidó szervezetek

nyomására bevallották rémtetteiket és a kormányfő bocsánatot kért a zsidóságtól. Ennek az önkéntes akciónak a leírását olvashatjuk Matatias Carp: „A Román Holocaustzt” című könyvében, ami magyarul és angolul is megjelent. Ugyancsak megírta ennek történetét Randolph Braham amerikai professzor is és még sokan mások.

1941-ben, a németekkel együtt támadták meg a Szovjetuniót. Azonban amikor a Nyugattal folytatott titkos béketárgyalások alkalmával a románoknak egyértelműen tudomásukra hozták, hogy a Szovjetunióhoz forduljanak, 1944 júliusában átálltak a szovjetek oldalára. Jutalmul megkapták Erdély északi részét is.

Az orosz csapatok nyomán beözönlő Maniu gárdisták borzalmas vérfürdőt rendeztek a magyarok között. Ezt még a Vörös hadsereg parancsnokai is megsokallták, és kitiltották néhány hónapra a román közigazgatást Erdélyből, ahol szovjet katonai fennhatóság alatt román-magyar kormány alakult. (1942-44 között az Amerikai Egyesült Államok és Anglia is támogatta egy önálló Erdély megeremtését.)

Tito szerb partizánjai: Itt álljunk meg egy pillanatra és nézzük meg, hogyan és miért nyúltak a kommunisták a partizán hadviselés minden emberiséget kizáró eszközéhez:

1941-ben, Bácska visszaszerzése után, a helyi szerbek és a (Trianoni békediktátum tiltó rendelkezései ellenére behozott) telepések (dobrovoljácok), a titoista partizánok és a királyi csetnikek kezdték a gyilkolást. Régi, nemzetközi joggyakorlatnak megfelelően, az vállalja a teljes felelőséget, aki az ilyen hadviselést elkezdi. De! A győztest senki sem fogja felelőségre vonni, csak a vesztest.

Ukrajna és a vietnami háború óta, első kézből tudjuk, hogyan szervezik a partizánokat, ahol a jó búvóhelyeket kínáló terep ezt lehetővé teszi.

A partizánok szervezését néhány kemény, gyilkolásra és kegyetlenségre hajlamos helyi származású, jól képzett katona kezdi. Éjjel besurrannak a faluba, felkeltenek néhány kiszemelt férfit és közlik velük, hogy attól kezdve a partizán hadsereg tagjai. A feladatokat pedig jobb, ha gondolkodás nélkül teljesítik, különben parancs megtagadásért kivégzik őket.

Kevesen tagadják meg ezt a „behívót”, de akik mégis megteszik, ott helyben a családjuk előtt ölik meg. Ennek persze híre megy és mások már nem merik megtagadni a parancsok teljesítését. Az illetén beszervezett „patrióták” nappal végzik munkájukat a földeken, éjjel pedig felássák a géppisztolyt és teszik dolgukat, ha nem is nagy lelkesedéssel.

Elsőnek azokkal végeznek, akik hivatalos kapcsolatban vannak azaz „együttműködnek a megszállókkal”, bírók, jegyzők, postások, tanítók, stb.. Aztán a csendőrök, rendőrök, katonák következnek. Először megölnék egy őrt, az éj leple alatt. Parancs szerint, meg is csonkítják, gyalázzák a

holttestet, hogy az áldozat bajtársait lehető legnagyobb mértékben feldühítsék.

Ekkor a rend fenntartásáért felelős parancsnok nyomozást rendel el. A feldühített emberei kemény nyomozásba kezdenek, bajtársuk borzalmas halálát megbosszulandó. Valaki persze a valószínű kínzások következtében vagy bevallja bűnét, vagy másokat vádol az elkövetéssel. Ezeket jobbik esetben átadják a nyomozóknak, rosszabbik esetben pedig „szökés közben” agyonlövik, vagy pedig „felakasztotta magát a zárkában” alapon intézik el.

A partizánok most felemelik a tétet. „Megtorlásul” egész csendőr őrsöt gyilkolnak meg a helyi „önkéntesek” segítségével.

Ettől kezdve elszabadul a pokol. Azokban a vegyes lakosságú helységeken, ahol évszázadokon keresztül aránylag békében éltek az emberek, az ellenséges érzület és gyűlölet lesz úrrá. Már senki sem bízik szomszédjában.

A veszteségek halmozódásával félelem, a düh a megtorlás vágya feszíti a fegyveres erők minden tagját. Az elrendelt rendteremtő akció során minden szenvedély, bosszúvágy felszínre tör s válogatás nélküli öldöklés elkezdődik. Ez történt Újvidéken is.

Ezzel a partizán akció elérte politikai célját. Néhány nap múlva az egész világ értesült a magyar fegyveres erők vérengzéséről, amely során kb. 1300 (a szerbek szerint- 3200) szerbet, zsidót, magyart, kommunistát öltek meg. A borzalmat kiváltó provokációkról – természetesen – mélyen hallgatnak.

Katonailag csak kényelmetlenséget okoz a partizán a sűrűn lakott, sík terepen. Egy jól megszervezett, szabotázsakció a gyárak, áramfejlesztők, hidak, közlekedési csomópontok ellen, sokkal hatásosabb és kevesebb áldozatba kerül. De a cél elsősorban nem katonai. Tito partizánjai remekeltek a német és a velük szövetséges szerb erők elől való visszavonulásban és kitérésben, de nyílt terepen, ahol a klasszikus gyalogság szerepében kellett volna harcolniuk, nem sokat értek.

A háború végén azonban jöttek a partizánok a szovjet hadsereg nyomában. Rávetették magukat a védtelen és ártatlanságuk tudatában otthon maradt magyarokra, horvátokra, nemrég betelepített csángókra, ruszinokra, németekre és Mihajlovics csetnikjeire. Válogatás nélküli öldöklés vette kezdetét, hüen nemzeti ösztönükhöz és kommunista elveikhez. Több egybehangzó vélemény szerint (Cseres Tibor: Vérbosszú Bácskában, Matuska Márton: Megtorlás, stb) kb.. 40 000 magyart öltek meg, borzalmas körülmények között.

Vietnámban a helyzet sokban különbözött ugyan, de lényegében ott is ugyanígy működött a partizánok szervezése. A terep kitűnő volt az

ortvámadások megrendezésére, búvóhelyek, a lakosság homogenitása és idegen gyűlölete nagyobb hatásfokot biztosított.

A Viet Kong vezetősége tudta, hogy klasszikus háborút nem tud viselni, tehát a partizán akciókkal harcolt az amerikaiak ellen. Alkalmazták Mao elveit és tapasztalatait a kegyetlenségig. A szegény parasztnak, akinek a legfőbb vágya a béke és földje művelése volt, nem volt választása. Vagy a partizánok ölték meg, ha nem akart harcolni, vagy az amerikaiak, ha tette. Az 58 000 amerikai áldozatnak legnagyobb részét a paraszt partizánok ölték meg, akik nem akartak sem ölni, sem halni.

A valódi háborús bűnösök nem a magyar Kovács őrmester volt Újvidéken vagy Zsablyán, nem az amerikai Calley hadnagy Mi Lay faluban. Borzalmas tettükre magyarázat van, de nincs mentség. Nem szabad azonban elfelejtenünk, milyen megpróbáltatásokon mentek keresztül. Az azonnali szörnyű és értelmetlen halál minden ház, bokor mögött ott leselkedett, ami talán megváltás is lett volna. De roncsolás, csonkítás is napirenden volt, talán egy vietnami lány által, akit a partizánok kényszerítettek ebbe a szörnyű helyzetbe.

A nemzetközi jog szerinti háború is maga a borzalom és az értelmetlenség. A partizán háború a poklok pokla. Azért pedig azok felelősek, akik kultuszt csináltak belőle: Stalin, Mao, Ho Si Minh, Tito és bűntársaik, akik előre megfontoltan rákényszerítették az emberiségre ezt a borzalmat.

**

Hosszas partizán provokációk és gyilkosságok miatt, a magyar fegyveres erők razziát rendeztek Újvidéken, ami sajnálatosan vérengzéssé fajult, minek során 1300 (a szerbek szerint 3500) szerb, zsidó és kommunista lelte halálát. Ez méreteiben nagyobb volt, mint az Amerikai Hadsereg Mi Lay-i (VietNam) hasonló módszerekkel kiváltott vérengzése volt, de ugyanolyan okai voltak.

Amint említettük, 1943-44 telén, a Szovjet hadsereg nyomában beszivárgó partizánok megtorlásként kb. 40 000 (negyvenezer) magyart ölték meg, balkáni módszerekkel. Ezen áldozatokat 2006 áprilisában rehabilitálta a szerb kormány és kártérítést helyezett kilátásba az áldozatok hozzátartozóinak. Nota bene: Az áldozatok emlékének állított emlékműveket, kereszteteket, a szerbek rendszeresen meggyalázzák, ledöntik és összetörik. Viszont az újvidéki híd közelében emlékműveket állítottak a magyar vérengzés áldozatainak, s azt minden odatévedő külföldinek megmutatják. A maguk több mint tízszeres népirtásáról pedig szemérmesen hallgatnak.

Csehek: Annak ellenére, hogy a cseh hadsereg több és modernebb fegyverrel volt felszerelve, mint a német, egy puskalövés nélkül adták meg magukat a németeknek.

Az egész háborút megúszták említésre méltó veszteség nélkül (Lidice). A német hadigépezetet mukkanás nélkül, megbízható módon ellátták fegyverekkel és lőszerrel. Több tízezer teherautó, harckocsi, rohamlöveg, löveg, lőszerrek milliói özönlöttek ki a cseh gyárakból a Wermacht részére.

Amikor a Szovjet hadsereg megérkezett – egyedül Európában – testvérként fogadták és védelmében nekiláttak a németek lemészárlásának és kiüldözésének. ALAPOS MUNKÁT VÉGEZTEK. Ha valaki kíváncsi a számokra és a borzalmakra, amiket a „kulturált” csehek elkövettek, könnyen megtalálhatja az adatokat a Szudétanémet szervezetek honlapjain, vagy üsse be a Google keresőbe az „Usti nad Labem” vagy a „Brno death marsh” szavakat mintának.

Nem csak németeket öltek és telepítettek ki, de magyarokat is. Sajnálatos, hogy napjainkig csak a Pozsonyligetfalu árkaiban lemészárolt és kirabolt 90 erdélyi magyar levente és Dobsina magyar valamint német férfi lakosainak a lemészárlása van dokumentálva. Több ezer magyar férfi gyanított kivégzése még nyomozásra vár. Ugyancsak érdemes elolvasni Konstantin Sakharow cári tábornok könyvét az első világháborús Cseh Légio szibériai viselt dolgairól. Az orosz államkincstár aranya jórésztének és minden mozdítható tárgy, gépezet, érték elrablása mellett a magyarok gyilkolásával is lelkesedéssel foglalkoztak.

Itt kell emlékeztetnünk az olvasót arra az évszázados íratlan törvényre, hogy a „szemet-szemért” alapon elkövetett kínzások és gyilkosságok, a megtorlót az eredeti bűntett elkövetőinek az erkölcsi szintje alá süllyeszti.

Mit is csináltunk mi magyarok, akiket előszeretettel neveznek hazai és külföldi politikusok és történészek Bűnös nemzetnek?

A Szovjet elleni háborúba lépésünknek több oka volt. Íme néhány:

1. 1941-ben még nem lehetett biztosan tudni, ki nyeri meg a háborút. Anglia egyedül állt a németekkel szemben. Az USA közvéleménye a legkisebb hajlandóságot sem mutatta a beavatkozásra a Pearl Harbor elleni japán támadásig (1941. december 7.).
2. A románok és a szlovákok már a háború első napjaiban csatlakoztak a németekhez. Erre való tekintettel vezetőségünk nem akarta megkockáztatni az esetleges győzelemből való kimaradást.
3. Hitler tudomására hozta Antonescu román diktátornak, hogy az kapja meg Erdély másik felét, aki a legnagyobb áldozatot hozza az orosz háborúban.
4. Hitlernek tervei voltak Magyarország megszállására (eleinte szlovák és román csapatok bevonásával), ha az nem vesz részt a hadjáratban. Ez

meg is valósult volna, amikor 41 őszén látták, hogy nem sikerült megsemmisíteni a vörös hadsereget.

5. Horthy tanácsadóit arra készítette a német megszállás réme, hogy rábeszéljék a minimális erővel való részvételre, amely megmentheti a magyar zsidók életét is. Gondoljunk arra, hogy Horthyt nem állították a Nürnbergi Bíróság elé, és élete végéig Chorin Ferenc, Kornfeld Mór és társaik egy alapítványon keresztül tartották el a portugáliai Estorilban.

Amit soha nem vettek figyelembe

1. Közel 200,000 lengyel menekültet fogadtunk be és tettük lehetővé továbbutazásukat, hogy az angolok által felállított Anders hadseregben harcoljanak tovább a németek ellen., Akik nem mentek tovább, nyugodtan élhettek Magyarországon. Az egyetlen lengyel középiskola is Magyarországon működött akkoriban Balatonbogláron.
2. Francia, olasz (!), és zsidó menekülteket is ezerszámra fogadtuk be és védjük egészen a német megszállásig (1944. március 19), de még azon túl is, legtöbbször a helyi hatóságok hallgatóságos beleegyezésével.
3. A magyar léghárítás nem lépett akcióba az átrepülő angolszász bombázók ellen, Magyarország bombázásának a napjáig (1944. április).
4. A foglyul ejtett angolszász repülő személyzetet nem adtuk át a németeknek, hanem dunántúli kastélyokban helyeztük el őket, és lehetővé tettük menekülésüket.
5. A német megszállás, 1944. március 19. után kezdődött a magyar zsidóság kálváriája. De amikor a német hadsereg java kivonult, Horthy leállította a deportálásokat.
6. Eichman, az „Endlösung” végrehajtója mondta Izraelben, hogy az egész megszállt Európában, csak Horthyék merték őt kiutasítani az országból.
7. Miért nem ugrottunk ki a háborúból? Erre, többek között, a brit külügyminisztérium egy nemrég felszabadított titkos jelentése adhat némi következtetésre okot. Egy Mr. Randal nevű magasabb beosztású úr jelentette, (értelemszerű fordításban):

„1943. október 14

A Zsidó Ügynökség (Jewish Agency) megbízásából Namier professzor kérte, hogy ne kényszerítsük a magyar kormányt az idő előtti kiugrásra mert ez német megszállást eredményezhetne. Ez pedig a 800,000 zsidó megsemmisítéséhez vezethetne, akik most relatív biztonságban élnek Magyarországon.

Mr. Randal említette, hogy ez már oka lehet annak, hogy a magyar kormány nem közeledett a Szövetségesekhez...

*Dr. Namier reménykedik, hogy a magyar kormány nem mozdul, amíg a németek (egy kiugrási kísérletre) reagálni tudnának.
Reg.:) 012035/385/21”*

Nos, kik is voltak a bűnösök?

RÖVID, DE JÓ HÍREK

SZNT: A franciaországi Breton Kulturális Intézet és a spanyolországi Baszk Nemzeti Párt is kérte belépését abba a perbe, amelyet a Székely Nemzeti Tanács (SZNT) két képviselője indított az Európai Unió luxemburgi bíróságán az Európai Bizottság ellen a nemzeti régiókról szóló polgári kezdeményezésük bejegyzésének az elutasítása miatt. Erről Izsák Balázs, az SZNT elnöke számolt be.

PREZI Nagy jelentőségű software: a Kitchen Budapest, illetve a Magyar Telekom támogatásával jött létre 2008-ban azzal a céllal, hogy kiváltsa a lineáris, slide-alapú prezentáció készítést. A projektet ma már a Sunstone Capital segíti, hogy meg tudjon felelni a nemzetközi elvárásoknak és terjeszkedni tudjon. A tényleges fejlesztést a közel húsz fős Zui Labs végezte, Árvai Péter, Somlai-Fischer Szabolcs és Halácsy Péter alapítók vezetésével.^[1]

HALASI MOTOR Egy Halasi F. nevű honfitársunk, tíz évi munka után egy teljesen új motort szerkesztett. Nagyon kevés információt lehet olvasni erről a nagy jelentőségű találmányról, mert egy amerikai tőkéscsoport vette meg a gyártási és értékesítési jogot. Talán a nem túl sikeres Wankel motor másik változata. Lehet, hogy már meg is vette egy világcég és elsúlyeszi a kompetitív találmányok temetőjébe.

FALU ÖNVÉDELME. Úgy látszik, már a kormány is rájött, hogy a falu önvédelmét csak egy erős polgári szervezet tudja megnyugtató módon biztosítani. Ha szerényen is, de elkezdtek anyagilag segíteni a helyi polgárőrseégeket. Remélem, előbb-utóbb megszervezik a már régen ajánlott síppal, kalapáccsal ütögetett acéldarabbal való riasztást is. Alig kerül pénzbe és rendkívül hatásos módszer

TÁMOGATÓINK:

2014 január 1 és szeptembet 24 között beérkezett adományok:

Kimutatás a nyomtatott példányban
olvasható

Elfogy**UNK** lassan, mint a gyertyaszál
Mely elhagyott üres szobában náll....

BARÁTAINK:

Az alanti barátaink álltak mellettünk munkával és tanáccsal:

Vámosi József-Margit, Hábel György, Csermely Péter, Bányai Ferenc, Bereczky Zoltán, Leczki Lajos, Tábor Andrea, Magyaródy Rózsi, Gráber család, Dr. Forgách Péter, Somogyi Vince, Lampert Cili, Papp Zsuzsi, Horváth Mihály, Bodor Mihály, Hegedüs István, Szabó Éva.

A kezdeti időszakról nem is szólva, még öt évvel ezelőtt is ezres példányszámban nyomattuk a Hollót. Ma már csak háromszázat nyomtatunk, de az is sok. Kérjük, ha módjában áll, szerezzen újabb támogatókat

Akik az utolsó öt évben nem küldtek be adományt, most kapják utoljára a Hollót. Akiknek a jövedelméből nem futja, kérésre szívesen küldjük továbbra is, ha visszaküldi a megajánló cédulát üresen

A szolidaritás tüze Ausztráliában lángol legszebben. Talán azért, mert legtávolabb vannak a Hazától, de inkább azért, mert Kovássy Marianne szívügyének tartja ezt a szép megemlékezést

SZOLIDARITÁS TÁBORTŰZ

A Melbourne-i Felnőtt cserkészek idén, most már nyolcadszor, gyűltek össze augusztus 20-án este, a Szilágyi birtokon, hogy elindítsák a szeretet lángját. Bár 20.-ika egy hétköznapra esett, majdnem mindenki eljött, hogy együtt töltsük ezt a különös megemlékezést. Pontosan 9 órakor Szilágyi Tibi meggyújtotta a tábortüzet és Bartha Gábor ismertette az alkalom eredetét és jelentőségét. Azután egyenkint mindenki elmondta hogy mit jelent neki a tűz és milyen kellemes emléket idéz fel. Érdekes volt, hogy többen nem csak tábortüzekre, hanem gyermekkorukra emlékeztek, amikor a kemence mellett melegedtek és nézték a tüzet. Aztán megemlégettük a világon szétszórt magyar cserkészeket és a Trianoni tragédiát amikor Magyarország elvesztette az ország 2/3-át.

Nagyon megható volt amikor gyertyáról gyertyára mindenki kezében fellobbant a láng, míg Mukus Jóska elmondta Végvari „Nagy magyar télben picike tüzet” versét.

A Himnusz eléneklése után megalkottuk a szeretetkört és ezzel lett vége az est hivatalos részének.

De sokáig együtt maradtunk, beszélgettünk és mindenkit áthatott a szeretet mely összeköt minket.

Jó munkát!

Kovássy Marianne cscst

Körzeti parancsnok

Ma már annyira megszokottá vált ez a nemes hagyomány, hogy kevesen tartják fontosnak a híradást, Marianne pedig minden évben hűségesen tudósít minket e szép ünnepegről.

Köszönjük Marianne!

Szabolcs bá'

Magyar honlapunk www.corvinuslibrary.com

Angol honlapunk: www.hungarianhistory.com

©Published by SJ. Magyaródy
42 Juanita Dr., Hamilton, ON
L9C 2G3, Canada
corvinus@mountaincable.net